

Sygn. akt IV Cz 411/13

POSTANOWIENIE

Dnia 22 lipca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku IV Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Mariola Watemborska (spr.)

Sędziowie SO: Andrzej Jastrzębski, Jolanta Deniziuk

po rozpoznaniu w dniu 22 lipca 2013r. w Słupsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa S. M.

przeciwko I. K.

o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli

na skutek zażalenia pełnomocnika powódki

od postanowienia Sądu Rejonowego w Lęborku

z dnia 8 marca 2013 r., sygn. akt VI C 195/13 w zakresie punktu 2.

postanawia:

1. zmienić zaskarżone postanowienie w punkcie 2 w ten sposób, że przyznać od Skarbu Państwa – Sądowi Rejonowego w Lęborku na rzecz adwokata A. K. kwotę 100 (sto) złotych podwyższoną o stawkę podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu;
2. oddalić zażalenie w pozostałym zakresie.

Sygn. akt IV Cz 411/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Lęborku odmówił pełnomocnikowi powódki adw. A. K. wynagrodzenia z tytułu świadczenia pomocy prawnej z urzędu uznając, że w przedmiotowej sprawie pełnomocnik powódki nie podjął żadnych czynności związanych z pełnomocnictwem procesowym, o którym mowa w art. 118 § 1 i § 2 kpc - pełnomocnik nie miał bowiem kontaktu z powódką w rezultacie nie świadczył na jej rzecz pomocy prawnej.

Z takim rozstrzygnięciem sprawy nie zgodził się pełnomocnik powódki adwokat A. K. wnosząc zażalenie, w którym domagał się zmiany zaskarżonego orzeczenia i przyznanie pełnomocnikowi minimalnych kosztów zastępstwa procesowego powiększonych o stawkę 23 % podatku VAT. Skarżący podniósł, iż wbrew stanowisku Sądu I instancji, pełnomocnik ustanowiony z urzędu podjął się w niniejszej sprawie działań zmierzających do wyjaśnienia sprawy, wyjaśnił bowiem swej mandantce szczegółowo stan prawny, przygotował pismo dla powódki, którym to pismem powódka cofnęła pozew wraz ze zrzeczeniem się roszczenia, pismo to po podpisaniu przez samą powódkę, pełnomocnik dostarczył do Sądu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie pełnomocnika powódki w niewielkiej części zasługuje na uwzględnienie, w pozostałym zakresie jako bezzasadne podlega oddaleniu.

Co do zasady zgodzi się bowiem należy z sądem I instancji, że pełnomocnik ustanowiony dla powódki z urzędu de facto jako pełnomocnik procesowy nie podjął w sprawie żadnych czynności, gdyż nawet pismo z dnia 26 kwietnia 2013r. zawierające w swej treści oświadczenie powódki o cofnięciu pozwu wraz ze zrzeczeniem się roszczenia zostało podpisane przez powódkę i w samym piśmie także brak jest informacji o tym, że pismo to zostało sporządzone przez pełnomocnika powódki ustanowionego z urzędu.

Dopiero z treści zażalenia należy sądzić, że w/w pismo z dnia 26 kwietnia 2013r. zostało przygotowane po rozmowie z powódką i dostarczone do sądu przez adwokata A. K. tj. pełnomocnika procesowego ustanowionego dla powódki z urzędu.

Zauważyć jednak należy, że są to jedyne czynności, które zostały wykonane przez pełnomocnika ustanowionego z urzędu w niniejszej sprawie. Z pewnością także nie sposób przyjąć, aby te czynności można było uznać za skomplikowane czy też pochłaniające dużo czasu pełnomocnika. Niezasadnym i godzącym w poczucie sprawiedliwości zatem byłoby w sprawie, w której pełnomocnik faktycznie nie świadczył w procesie pomocy prawnej powódce, przyznanie na jego rzecz wynagrodzenia w wysokości stanowiącej kwotę wskazaną w zażaleniu tj. 4.428 zł z VAT.

W ocenie Sądu Okręgowego, dając wiarę pełnomocnikowi, iż to on sporządzał, po uprzedniej rozmowie z powódką pismo cofające pozew należało na podstawie § 19 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 r. nr 163, poz. 1348) przyznać pełnomocnikowi część kosztów stanowiących jednak jedynie ułamek stawki minimalnej należnej adwokatowi w sprawie, w której wartość przedmiotu sporu wynosi 75.000 złotych lecz ułamek ten – zdaniem Sądu II instancji - jest odpowiedni do wkładu pracy pełnomocnika w niniejszej sprawie, która zakończyła się cofnięciem pozwu przed jego doręczeniem stronie przeciwnej. Zresztą, na co dodatkowo należy zwrócić uwagę - w sprawie nie został (pomimo zarządzenia w tym zakresie, skierowanego do pełnomocnika powódki) złożony w określonym terminie odpis pozwu.

Wobec powyższego zażalenie pełnomocnika powódki na podstawie art. 386 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. należało zmienić orzekając jak w sentencji a w pozostałej części na podstawie art. 385 kpc zażalenie jako bezzasadne należało oddalić.